

Příznivé výsledky v přijímačkách měla škola, kam posílají své děti kantoři

[Milan Holakovský](#)

Reportér

[Praha](#) 19. 2. 2026

Základní škola Klíček v Donovalské ulici nedaleko Chodovské tvrze.

Základní škola Klíček dosáhla v Praze vynikajících výsledků v přijímacích zkouškách na střední školy, což ji vyneslo na špičku žebříčku úspěšnosti. Tato škola, která vlastně není ani veřejná, ani vysloveně soukromá, se pyšní unikátním přístupem k výuce a silnou komunitou rodičů a pedagogů.

Nejšikovnější deváťáky jako celek měla loni v Praze Základní škola Klíček v Donovalské ulici na Chodově. Ukázaly to žebříčky úspěšnosti deváťáků v přijímacích zkouškách na střední školy v jednotných testech z českého jazyka a matematiky, které analytici Deníku vytvořili z dat Cermatu. Klíček drží za rok 2025 pražské prvenství v českém jazyce i v matematice – v té dokonce s výraznějším náskokem. Logicky tedy vede i v celkovém hodnocení podle součtu výsledků obou předmětů.

Když se ředitel Klíčku David Havelka od Deníku dozvěděl, jak škola, již vede, skončila v celopražském porovnání, netajil potěšení. „Že jsme dopadli dobře, jsem věděl; rok předtím to bylo slabší. Netušil jsem ale, že tentokrát až takhle dobře,“ upřesnil. Že by v této souvislosti mohl rozdávat rady, jaké cesty vedou k úspěchu, si však ředitel nemyslí. Dosažené výsledky podle něj nesouvisejí jen s přípravou, ale také se samotnou třídou loňských devátáků – která se prý sešla jako výborná.

„V podstatě se neproměnila – nebo minimálně – od prvního ročníku až do toho devátého,“ připomněl ředitel, že z kolektivu žáci neodešli na víceletá gymnázia, jak se leckdy stává. A jeho zástupce Slavomír Vachtl dodává: „Někteří skládali přijímačky, někdy i pod tlakem vrstevníků nebo rodiny a okolí, a byli i přijati – ale nakonec neodešli; zůstali u nás ve škole. Až při odchodu z devítky nám někteří řekli, že si tehdy sepsali plusy a minusy: proč zůstat, proč odejít. A plusy byly větší.“ Havelka pak upřesňuje: „Nejen kamarádi, nejen atmosféra školy, ale třeba i naše akce. A přesto, že nešli cestou víceletých gymnázií, v devátém ročníku byli konkurenceschopní a dosáhli nadstandardních výsledků.“

Co je klíčové vědět o Základní škole Klíček, vysvětluje její ředitel David Havelka. | Video: Deník/Milan Holakovský

Samozřejmě to neznamena, že příští devítky budou stejné, zdůraznil ředitel. „Vždycky hraje roli v první řadě motivace dětí, studijní potenciál každého z nich – a také jeho využití,“ poznamenal. Připomíná současně, že v součtech celkového hodnocení navíc hraje roli i počet dětí reprezentujících jednotlivé školy. Zde obzvláště, protože jeden ročník v Klíčku navštěvuje jen 16 žáků. Z dosažených výsledků má

ale Havelka radost. Podle něj je to nejlepší odpověď na zlá slova, která v minulosti občas zaslechl: že soukromá škola je ideální „pro hloupé děti bohatých rodičů“.

Škola není „veřejná“ ani „soukromá“

ZŠ Klíček není běžnou základkou. Je to škola „trochu jiná“ v různých směrech. Není školou veřejnou, ale ani klasickou soukromou, za níž by stála nějaká společnost; prostě firma. Nemá klasického zřizovatele nebo majitele. Provozuje ji „spolek“ vytvořený z části rodičů, kteří mají zájem o členství, a zaměstnanců – funguje tedy na bázi neziskovky (dříve o.p.s., nyní školská právnická osoba). Navštěvuje ji 160 žáků rozdělených do deseti tříd; většinou po jedné v každém ročníku. Jen jeden má kapacitu zdvojenou, což souvisí s prostorovými možnostmi: s počtem učeben v objektu někdejší školky, který si Klíček pronajímá od Prahy 11.

Noví žáci zpravidla přicházejí na doporučení současného žáka nebo absolventa či jeho rodičů. Rodiči jsou většinou vysokoškoláci, kteří mají jasné představy o tom, co si přejí; významné zastoupení mají mezi nimi podle Havelkových slov pedagogové. Pokud se ve třídě uvolní místo, většinou odchodem dítěte na víceleté gymnázium, je možný příchod jiného zájemce. Standardem je „týden na zkoušku“ – načež se sejde tripartita ve složení žák, rodič a učitel. Má-li žák nastoupit natrvalo, musí zaznít trojí jednoznačné „ano“. Pokud se tak nestane, obvykle jde o důsledek pochybností na straně školy.

Časový tlak by u přijímacích zkoušek nemusel být nezbytný, míní učitel českého jazyka ZŠ Klíček Slavomír Vachtl. | Video: Deník/Milan Holakovský

Nejde o školu spádovou, již by navštěvovali žáci z několika sousedících ulic nebo paneláků. Rodiče přivážejí děti nejen z celé Prahy, ale i ze vzdálenějšího okolí; nejen dejme tomu z Mnichovic, ale třeba i z Mladé Boleslavi, připomněl Havelka. On na této škole působí 22 let; z toho je 16 let ředitelem.

Rodinná atmosféra s respektem ke vzdělávání

Atmosféra ve škole je podle jeho slov spíše rodinného typu; s respektem ke speciálním vzdělávacím potřebám. Všichni si navzájem tykají napříč generacemi; i žáci vyučujícím. Důraz se klade na zvládnutí dovedností, kdy známky jsou spíše „vedlejším produktem“.

Lákadlem je řada akcí známých i odjinud – nicméně zde se opakují, což už běžné nebývá. Na podzim se od druhé do deváté třídy vyráží na týden na kolech. V zimě se jezdí na hory – opět od druhého do devátého ročníku; nikoli tedy na jeden lyžařský výcvik za celou dobu školní docházky. V červnu pak má druhý stupeň ještě týdenní školní výlety; většinou ve formě vodáckého výcviku.

Řešit úlohy z přijímacích zkoušek se může naučit každý, říká učitelka matematiky ZŠ Klíček Anežka Bedřichová. | Video: Deník/Milan Holakovský

Inspirací jsou kontakty s partnerskou školou ve Švédsku, odkud pochází například nápad utlumit nohy židlí ve výdejně stravy návleky z tenisových míčků. Mimochodem – tuto výdejnu škola vytvořila s přispěním šikovných tatínek z nevyužívaného bytu školníka. Kontakt se švédskou školou kdysi zprostředkovala babička jednoho z bývalých žáků, která v roce 1968 do této země emigrovala. Nyní osmáci jezdí na tří až čtyřdenní výměnné pobyty, kdy díky ubytování v rodinách a stravování ve škole jediné náklady představuje doprava.

Rodiče žáků platí školné. Jestliže ředitel Havelka zmiňuje částku 55 tisíc korun ročně, jež vzroste na 60 tisíc, hovoří o tom, že je nejlevnější v Praze a okolí. „Zvedáme to vždycky pro nově příchozí a jsou v tom pomůcky, veškeré vybavení, učebnice a tak dále,“ poznamenal. Dalším zdrojem příjmů jsou peníze ze státního rozpočtu „na hlavu dítěte“: normativ, jaký dostávají i školy soukromé a církevní.

Zkouškám předchází střet s realitou

Na zkoušky pro osmiletá či šestiletá gymnázia škola speciálně nepřipravuje, takže v intenzivní formě začíná příprava na přijímačky v polovině osmé třídy. Tehdy přichází „střet s realitou“. Ta se liší od dosavadního způsobu práce (od první třídy do sedmičky). A je třeba zvyknout si na to, jak to u zkoušek chodí: je tu daný počet otázek, časový limit. To se žáci musí naučit zvládat. „Takový pojem sice neexistuje, ale já tomu říkám ‚testové kompetence‘“, poznamenal Havelka. „Naučit se co nejlépe pracovat pod tlakem, s vědomím, že mám omezený čas: buď, 60 minut, buď, 40 otázek. Teď musím tohle opustit, protože když se na tom zaseknu, ztratím moc času a ovlivnilo by to celkový výsledek. Přeskočit – a případně se vrátit. Odlišit, že některé úlohy jsou za jeden bod, což nic moc neřeší, a jiné jsou komplexnější,“ shrnul ředitel všeobecně doporučenou taktiku.

Pro žáky navštěvující Klíček je to v osmém ročníku novinka. „To do té doby vlastně neděláme – ale pak jsou naši žáci připraveni. Mimo klasických vyučovacích hodin děláme takzvanou přípravku: jedenkrát týdně ráno,“ připomněl ředitel. Trénování je zde podobné jako na jiných školách nebo v kurzech: staré Cermat testy, srovnávací testy, třeba Scio, vlastní přijímačky zveřejněné středními školami... „Oproti komerčně nabízeným kursům je ale cena výrazně nižší,“ poznamenal Havelka.

Devátáci, s nimiž Deník hovořil, potvrdili, že se snaží každý týden psát přijímačkové testy. Jeden z kluků Deníku řekl, že vidí zlepšování: „Vždycky testy zkontrolujeme a to, co chybí, opravíme a naučíme se.“ Když došlo na hlasování, zda se jeví jako snazší čeština, nebo matematika, matika vyhrála. Mezi chlapci dokonce s jasnou převahou. V češtině jsou prý „náročné slovní úlohy“: „Musíš číst hodně textu.“

Přijímací zkoušky pohledem pedagogů

Slavomír Vachtl, učitel českého jazyka, zástupce ředitele a kariérní poradce:

- Vadí mi tlak, který je na devátáky kladen; „za nás“ to takhle masivní nebylo. Teď mám v deváté třídě dceru – a berou to hodně vážně, což je dobře. Ale já jsem z toho nervózní už několik měsíců před tou zkouškou. To mi přijde asi jako největší negativum.
- Je dobře, že přibývá cvičení se čtenářskou gramotností. To je výhoda i pro naše absolventy; v tom jsou místní žáci poměrně silní, což máme pomocí testů Scio dlouhodobě monitorované.
- Test z češtiny mi přijde docela vyvážený; absolvent deváté třídy by ho měl zvládnout. Je tam samozřejmě stále hledisko časové. S tím mají problémy asi hlavně v maticе, ale i v češtině je 60 minut také časový stres. Přijde mi to jako zbytečné. Jestli jde o tu dovednost, není podstatné, že by to žáci měli stihnout v nějakém časovém horizontu šedesáti minut.
- Některé školy si dělají vlastní testy, dělají pohovory. Cermat testy musí zohlednit ze 60 procent. Některá gymnázia skutečně dodrží jenom ten zákonný rámec 60 procent – a pak si dalších 40 procent udělají podle svého, což výsledky hodně změní. Jelikož jsem teď v pozici učitele i rodiče, samozřejmě jako rodič sleduji střední školy, kde to bude vyhovovat mému dítěti, kde bude větší důraz na výsledky na základní škole. Když má někdo neustále výborný prospěch, i když je každá škola jiná, výborný prospěch přece jen musí něco znamenat.

Anežka Bedřichová, učitelka matematiky:

- Loňský ročník devátáků, které jsem připravovala, byla taková cílevědomá třída. Překvapilo, mě, jak se samostatně připravovali – a jak poslouchali, co jim radím. To nebývá úplně časté.
- Jsou části testu, které je třeba doprocvičovat. To zvládne úplně každý. Podle naší zkušenosti se i s žáky, kteří měli v matematice problémy, dají některé věci nacvičit.

- Stejně důležitá je strategie, jak test psát. Při jeho vyplňování je třeba vědět, že jsou různé části různě bodované. Nejvíce bodů přinášejí procenta, rovnice, úpravy výrazů a podobně.
- Některé úlohy jsou snadné na to nacvičení, jiné jsou spíš bonusové pro žáky, kteří už mají rozvinutější logické uvažování.